

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دانشکده مهندسی

گروه مهندسی مکانیک

عنوان پایان نامه:

بهینه‌سازی سازه‌های پیوسته با استفاده از روش الگوریتم تبرید تدریجی کارآمد

مؤلف:

بهزاد لطف‌خدایی

ارائه شده جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

رشته مهندسی مکانیک گرایش ساخت و تولید

استاد راهنما :

دکتر محمدحسین ابوالبشری

تابستان 1391

فرم چکیده رساله تحصیلات تکمیلی
نام دانشجو: بهزاد نام خانوادگی دانشجو: لطف خدایی
استاد راهنما: محمد حسین ابوالبشری
دانشکده: مهندسی گروه: مهندسی مکانیک گرایش: ساخت و تولید مقطع: کارشناسی ارشد
تاریخ دفاع: 1391/6/31 تعداد صفحات:
عنوان پایان نامه: بهینه‌سازی سازه‌های پیوسته با استفاده از روش الگوریتم تبرید تدریجی کارآمد
کلمات کلیدی: بهینه‌سازی سازه، سازه پیوسته، المان محدود، روش تبرید تدریجی کارآمد
چکیده: این پژوهش کاربرد یک الگوریتم بهینه‌سازی پایه‌ریزی شده بر اساس تبرید تدریجی را در بهینه‌سازی وزن و استحکام سازه‌های پیوسته دوبعدی ارائه می‌کند. الگوریتم CMLPSA که الگوریتم تبرید چند نقطه‌ای - چند سطحی اصلاح شده نام دارد، یک روش پیشرفته جستجو برای حالت‌هایی است که هر طرح کاندیدا از میان جمعیتی از نقاط که به صورت تصادفی تولید شده‌اند، می‌تواند انتخاب می‌شود. اصطلاح چند نقطه‌ای برای همه طرح‌های عملی و غیرعملی ارائه می‌شود. افزون بر این CMLPSA دارای یک استراتژی چند سطحی برای حالت‌های آزمایشی تولید شده به وسیله ادغام همه متغیرهای طرح به صورت یکجا و تک به تک می‌باشد. در این پژوهش تاثیر شرایط تکیه‌گاهی، نوع المان بندی، پارامتر حذف المان و سرعت حذف المان به روش الگوریتم CMLPSA در بهینه‌سازی سازه‌های پیوسته دو بعدی و سه بعدی بررسی شده و با نتایج تحقیقات قبلی مقایسه می‌شود. مزیت این روش در مقایسه با روش‌های دیگر مانند ESO، زمان کوتاه‌تر حل مسئله و ارائه سازه‌ای با حجم نهایی کمتر و میزان تنش کمتر می‌باشد.

اصالت اثر

اینجانب بهزاد لطف خدایی تأیید می‌نمایم مطالب مندرج در این پایان‌نامه حاصل کار پژوهشی اینجانب بوده و در صورت استفاده موردی از دستاوردهای پژوهشی دیگران مطابق مقررات با آن‌ها ارجاع شده است. این پایان‌نامه قبلاً برای احراز هیچ مدرکی هم سطح یا بالاتر ارائه نشده است.

کلیه حقوق مادی و قانونی این اثر متعلق به دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی مشهد می‌باشد.

امضاء دانشجو

بهزاد لطف خدایی

تاریخ

امضاء استاد راهنما

محمد حسین ابوالبشری

تاریخ

پایان نامه حاضر تحت عنوان :

بهینه‌سازی طرح سازه‌های پیوسته با استفاده از روش الگوریتم تبرید تدریجی
کارآمد که توسط آقای بهزاد لطف‌خدایی تهیه و به هیئت داوران ارائه شده، به عنوان
کار پژوهشی دوره کارشناسی ارشد ناپیوسته مهندسی مکانیک گرایش ساخت و تولید،
مورد تایید شورای تحصیلات تکمیلی گروه مکانیک دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی
مشهد می‌باشد.

درجه ارزشیابی

نمره:

تاریخ دفاع:

اعضای هیئت داوران:

امضا

بسمت

نام و نام خانوادگی

استاد راهنما

1- دکتر محمد حسین ابوالبشری

استاد ممتحن

2- دکتر فرهاد کلاهان

استاد ممتحن

3- دکتر بهروز حسنی

نماینده تحصیلات تکمیلی

4- دکتر مجید معاونیان

تقدیم به

پدر و مادر دلسوزم

تشکر و قدردانی

شکر و سپاس به درگاه خداوند بلند مرتبه که نعمات خود را بر ما ارزانی داشت. بدون شک دستیابی به موفقیت‌های حاصل شده تنها در سایه حمایت‌ها و راهنمایی‌های استاد راهنمای محترم جناب آقای دکتر محمدحسین ابوالبشری ممکن بود.

جا دارد از زحمات مدیریت محترم کتابخانه، آموزش کل دانشگاه و واحد انتشارات دانشکده مهندسی تقدیر نمایم.

ضمن قدردانی از کلیه دوستان عزیز که در این کار سهم داشته‌اند از ایشان نام برده می‌شود: آقای مهندس سعید امیر نژاد، آقای مهندس مهدی نادری، آقای مهندس محمد هوشمند و آقای مهندس آیدین رسائی.

فهرست

فصل اول: مقدمه

- 1-1- بهینه‌سازی سازه‌ها 2
- 2-1- ساختار پایان‌نامه 6

فصل دوم: روش‌های بهینه‌سازی سازه‌ها

- 1-2- مقدمه 8
- 2-2- روش‌های دقیق 8
- 3-2- روش‌های ابتکاری 9
- 1-3-2- روش تیرید تدریجی عمومی 11
- 2-3-2- روش همگن‌سازی 12
- 3-3-2- نظریه چیدمان بهینه 13
- 4-3-3- بهینه‌سازی شکل 14
- 5-3-3- بهینه‌سازی ساختاری 15

فصل سوم: الگوریتم تیرید تدریجی کارآمد CMPLSA

- 1-3- تعیین پارامترهای اولیه 19
- 2-3- بررسی عملی بودن طرح 19
- 3-3- انجام آنیلینگ کلی و ادغام تمامی متغیرها 21
- 4-3- بهبود دامنه طرح 22
- 5-3- ارزیابی و انتخاب بهترین طرح کاندیدا 23
- 6-3- بررسی کاهش تابع هدف توسط طرح کاندیدا 23
- 7-3- آنیلینگ محلی 24
- 8-3- بررسی یک طرح عملی یا طرح نقض‌کننده قیود 25
- 9-3- بررسی همگرایی فرآیند بهینه‌سازی 27
- 10-3- تعیین پارامترها برای چرخه جدید 28

فصل چهارم: بهینه‌سازی سازه‌های پیوسته دوبعدی توسط الگوریتم CMLPSA

- 1-4- بررسی سازه دوبعدی با دو تکیه‌گاه ثابت 31
- 1-1-4- بررسی تأثیر سرعت رشد حذف المان 33
- 2-1-4- بررسی تأثیر پارامتر اولیه حذف المان 43

- 49-3-1-4- بررسی تأثیر المان بندی.....
- 61-2-4- بررسی سازه دوبعدی با یک تکیه‌گاه ثابت و یک تکیه‌گاه غلتکی.....
- 61-3-1-4- بررسی تأثیر المان بندی.....

فصل پنجم: بهینه‌سازی سازه‌های پیوسته سه‌بعدی توسط الگوریتم CMLPSA

- 74-1-5- بررسی سازه سه‌بعدی با چهار تکیه‌گاه ثابت.....
- 78-2-5- بررسی سازه سه‌بعدی با یک تکیه‌گاه ثابت و چهار تکیه‌گاه غلتکی.....
- 78-1-2-5- بررسی تأثیر سرعت رشد حذف المان.....
- 89-2-2-5- بررسی تأثیر المان بندی.....
- 97-3-5- بررسی سازه سه‌بعدی با دو تکیه‌گاه ثابت و دو تکیه‌گاه غلتکی.....
- 97-1-3-5- بررسی تأثیر المان بندی.....

فصل ششم: نتیجه‌گیری

- 109-1-8- نتایج.....
- 111-2-8- پیشنهاد برای کارهای آینده.....

112- مراجع.....

115- پیوست‌ها.....

- 115-1- کد نوشته شده جهت بهینه‌سازی طرح سازه میشل با یک تکیه‌گاه ثابت و یک تکیه‌گاه غلتکی.....
- 120-2- کد نوشته شده جهت بهینه‌سازی سازه سه‌بعدی با چهار تکیه‌گاه ثابت.....

فهرست شکل‌ها

- شکل 2-1: ساختار سازه در محلی که قسمت AB باید بهینه گردد 16
- شکل 3-1: فلوجارت الگوریتم CMLPSA 20
- شکل 3-2: ایجاد دامنه Ω شامل جمعیتی از طرح‌های کاندیدا 22
- شکل 3-3: بررسی استراتژیکی CMLPSA در فضای غیر محدب 25
- شکل 3-4: بررسی استراتژیکی CMLPSA در مورد طرح‌های غیرعملی 26
- شکل 4-1: سازه میشل 31
- شکل 4-2: سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت 32
- شکل 4-3: سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی 33
- شکل 4-4: توپولوژی نهایی سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان 0/25% 33
- شکل 4-5: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت 34
- شکل 4-6: نمودار تغییرات تنش ماکزیمم و مینیمم سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان 0/25% 35
- شکل 4-7: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان 0/25% 35
- شکل 4-8: توپولوژی نهایی سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان 0/5% 36
- شکل 4-9: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان 0/5% 36
- شکل 4-10: نمودار تغییرات تنش ماکزیمم سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان 0/5% 37
- شکل 4-11: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان 0/5% 38
- شکل 4-12: توپولوژی نهایی سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان 1% 39
- شکل 4-13: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان 1% 39
- شکل 4-14: نمودار تغییرات تنش ماکزیمم سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان 1% 40
- شکل 4-15: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان 1% 40
- شکل 4-16: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان مختلف 41
- شکل 4-17: نمودار تغییرات تنش سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 1% و پارامتر سرعت حذف المان مختل 42
- شکل 4-18: توپولوژی نهایی سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 5% و سرعت حذف المان 0/5% 43
- شکل 4-19: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 5% و پارامتر سرعت حذف المان 0/5% 44
- شکل 4-20: نمودار تغییرات تنش ماکزیمم و مینیمم سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 5% و پارامتر سرعت حذف المان 0/5% 44
- شکل 4-21: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس به ازای پارامتر اولیه حذف المان 5% و پارامتر سرعت حذف المان 0/5% 45

- شکل 4-22: توپولوژی نهایی سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 7/5% و پارامتر سرعت حذف المان 0/5%.....45
- شکل 4-23: نمودار تغییرات حجم به ازای پارامتر اولیه حذف المان 7/5% و پارامتر سرعت حذف المان 0/5%.....46
- شکل 4-24: نمودار تغییرات تنش ماکزیمم سازه به ازای پارامتر اولیه حذف المان 7/5% و پارامتر سرعت حذف المان 0/5%.....47
- شکل 4-25: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس به ازای پارامتر اولیه حذف المان 7/5% و پارامتر سرعت حذف المان 0/5%.....47
- شکل 4-26: نمودار تغییرات حجم سازه با پارامتر اولیه حذف المان مختلف و پارامتر سرعت حذف المان 5/1%.....48
- شکل 4-27: نمودار تغییرات تنش سازه با پارامتر اولیه حذف المان مختلف و پارامتر سرعت حذف المان 5/1%.....48
- شکل 4-28: فرآیند تکاملی تا نیل به ساختار بهینه سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 30×15.....50
- شکل 4-29: نمودار تغییرات حجم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 30×15.....51
- شکل 4-30: تغییرات مربوط به تنش فن‌مایز المان‌ها در آغاز تحلیل سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 30×15.....51
- شکل 4-31: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 30×15.....52
- شکل 4-32: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 30×15.....52
- شکل 4-33: فرآیند تکاملی تا نیل به ساختار بهینه سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 40×20.....53
- شکل 4-34: نمودار تغییرات حجم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 40×20.....54
- شکل 4-35: تغییرات مربوط به تنش فن‌مایز المان‌ها در آغاز تحلیل سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 40×20.....54
- شکل 4-36: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 40×20.....55
- شکل 4-37: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 40×20.....55
- شکل 4-38: فرآیند تکاملی تا نیل به ساختار بهینه سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 50×25.....56
- شکل 4-39: نمودار تغییرات حجم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 50×25.....57
- شکل 4-40: تغییرات مربوط به تنش فن‌مایز المان‌ها در آغاز تحلیل سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 50×25.....57
- شکل 4-41: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 50×25.....58
- شکل 4-42: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 50×25.....58
- شکل 4-43: نمودار تغییرات حجم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی‌های مختلف.....59
- شکل 4-44: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی‌های مختلف.....59
- شکل 4-45: فرآیند تکاملی تا رسیدن به ساختار بهینه سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 30×15.....61
- شکل 4-46: نمودار تغییرات حجم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 30×15.....62
- شکل 4-47: تغییرات مربوط به تنش فن‌مایز المان‌ها در آغاز تحلیل سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 30×15.....62

- شکل 4-48: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 30×15 ..63
- شکل 4-49: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 30×15
- شکل 4-50: فرآیند تکاملی تا رسیدن به ساختار بهینه سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 40×20
- شکل 4-51: نمودار تغییرات حجم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 40×20
- شکل 4-52: تغییرات مربوط به تنش فن مایزز المان‌ها در آغاز تحلیل سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 40×20
- شکل 4-53: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 40×20 ..66
- شکل 4-54: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 40×20
- شکل 4-55: فرآیند تکاملی تا رسیدن به ساختار بهینه سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 50×25
- شکل 4-56: نمودار تغییرات حجم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 50×25
- شکل 4-57: تغییرات مربوط به تنش فن مایزز المان‌ها در آغاز تحلیل سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 50×25
- شکل 4-58: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 50×25 ..69
- شکل 4-59: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 50×25
- شکل 4-60: نمودار تغییرات حجم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی‌های مختلف.....70
- شکل 4-61: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی‌های مختلف.....70
- شکل 5-1: سازه سه بعدی با چهار تکیه‌گاه ثابت.....74
- شکل 5-2: سازه سه بعدی با چهار تکیه‌گاه ثابت دارای کمترین وزن.....75
- شکل 5-3: توپولوژی‌های سازه سه بعدی با چهار تکیه‌گاه ثابت در تکرارهای مختلف.....76
- شکل 5-4: نمودار تغییرات حجم سازه سه بعدی با چهار تکیه‌گاه ثابت.....77
- شکل 5-5: نمودار تغییرات تنش ماکزیمم و مینیمم سازه سه بعدی با چهار تکیه‌گاه ثابت.....77
- شکل 5-6: تغییرات تنش حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس سازه سه بعدی با چهار تکیه‌گاه ثابت.....78
- شکل 5-7: سازه سه بعدی با سه تکیه‌گاه غلتکی و یک تکیه‌گاه ثابت.....78
- شکل 5-8: فرآیند تکاملی تا رسیدن به ساختار بهینه به ازای سرعت حذف المان $0/25\%$79
- شکل 5-9: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای سرعت حذف المان $0/25\%$80
- شکل 5-10: نمودار تغییرات تنش ماکزیمم و مینیمم سازه به ازای سرعت حذف المان $0/25\%$81
- شکل 5-11: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس به ازای سرعت حذف المان $0/25\%$81
- شکل 5-12: فرآیند تکاملی تا رسیدن به ساختار بهینه به ازای سرعت حذف المان $0/5\%$82
- شکل 5-13: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای سرعت حذف المان $0/5\%$83
- شکل 5-14: نمودار تغییرات تنش ماکزیمم و مینیمم سازه به ازای سرعت حذف المان $0/5\%$84
- شکل 5-15: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس به ازای سرعت حذف المان $0/5\%$84

- شکل 5-16: فرآیند تکاملی تا رسیدن به ساختار بهینه به ازای سرعت حذف المان 1%.....85
- شکل 5-17: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای سرعت حذف المان 1%.....86
- شکل 5-18: نمودار تغییرات تنش ماکزیمم و مینیمم سازه به ازای سرعت حذف المان 1%.....87
- شکل 5-19: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم افزار انسیس به ازای سرعت حذف المان 1%.....87
- شکل 5-20: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای سرعت‌های حذف المان مختلف.....88
- شکل 5-21: نمودار تغییرات تنش ماکزیمم و مینیمم سازه به ازای سرعت‌های حذف المان مختلف.....88
- شکل 5-22: فرآیند تکاملی تا رسیدن به ساختار بهینه به ازای المان بندی 14×14.....90
- شکل 5-23: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای المان بندی 14×14.....91
- شکل 5-24: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه به ازای المان بندی 14×14.....91
- شکل 5-25: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم افزار انسیس به ازای المان بندی 14×14.....92
- شکل 5-26: فرآیند تکاملی تا رسیدن به ساختار بهینه به ازای المان بندی 16×16.....93
- شکل 5-27: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای المان بندی 16×16.....94
- شکل 5-28: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه به ازای المان بندی 16×16.....94
- شکل 5-29: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس به ازای المان بندی 16×16.....95
- شکل 5-30: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای سرعت‌های المان بندی‌های مختلف.....95
- شکل 5-31: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه به ازای المان بندی‌های مختلف.....96
- شکل 5-32: سازه سه‌بعدی با دو تکیه‌گاه غلتکی و دو تکیه‌گاه ثابت.....97
- شکل 5-33: فرآیند تکاملی تا رسیدن به ساختار بهینه به ازای المان بندی.....98
- شکل 5-34: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای سرعت‌های المان بندی 10×10.....99
- شکل 5-35: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه به ازای المان بندی 10×10.....99
- شکل 5-36: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس به ازای المان بندی 10×10.....100
- شکل 5-37: فرآیند تکاملی تا رسیدن به ساختار بهینه به ازای المان بندی 14×14.....101
- شکل 5-38: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای سرعت‌های المان بندی 14×14.....102
- شکل 5-39: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه به ازای المان بندی 14×14.....102
- شکل 5-40: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس به ازای المان بندی 14×14.....103
- شکل 5-41: فرآیند تکاملی تا رسیدن به ساختار بهینه به ازای المان بندی 16×16.....104
- شکل 5-42: نمودار تغییرات حجم سازه به ازای سرعت‌های المان بندی 16×16.....105
- شکل 5-43: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه به ازای المان بندی 16×16.....105
- شکل 5-44: تغییرات تنش سازه حاصل از خروجی نرم‌افزار انسیس به ازای المان بندی 16×16.....106
- شکل 5-45: نمودار تغییرات تنش حجم سازه به ازای سرعت‌های المان بندی‌های مختلف.....106
- شکل 5-46: نمودار تغییرات تنش مینیمم سازه به ازای سرعت‌های المان بندی‌های مختلف.....107

فهرست جداول

- جدول 4-1: مقایسه تنش فن مایزز و حجم نهایی سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی 25×50 و در نظر گرفتن پارامتر حذف المان 1% و سرعت رشد پارامتر حذف المان 0/5% با روش ESO..... 42
- جدول 4-2: مقایسه تنش ماکزیمم فن مایزز و حجم نهایی سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت به ازای المان بندی‌های مختلف با روش ESO..... 60
- جدول 4-3: مقایسه تنش ماکزیمم فن مایزز و حجم نهایی سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی‌های مختلف با روش ESO..... 71
- جدول 4-4: مقایسه تنش فن مایزز و حجم نهایی سازه میشل با دو تکیه‌گاه ثابت و غلتکی به ازای المان بندی 25×50 و در نظر گرفتن پارامتر حذف المان 1% و سرعت رشد پارامتر حذف المان 0/5% با روش ESO..... 72
- جدول 5-1: حجم سازه در تعداد تکرارهای مختلف برای سازه شکل 5-1..... 76
- جدول 5-2: حجم سازه در تعداد تکرارهای مختلف به ازای سرعت حذف المان 0/25%..... 80
- جدول 5-3: حجم سازه در تعداد تکرارهای مختلف به ازای سرعت حذف المان 0/5%..... 83
- جدول 5-4: حجم سازه در تعداد تکرارهای مختلف به ازای سرعت حذف المان 1%..... 86
- جدول 5-5: حجم سازه در تعداد تکرارهای مختلف به ازای المان بندی 14×14 90
- جدول 5-6: حجم سازه در تعداد تکرارهای مختلف به ازای المان بندی 16×16 93
- جدول 5-7: مقایسه تنش فن مایزز و کاهش حجم نهایی سازه به ازای المان بندی‌های مختلف با روش ESO..... 96
- جدول 5-8: حجم سازه در تعداد تکرارهای مختلف به ازای المان بندی 10×10 97
- جدول 5-9: حجم سازه در تعداد تکرارهای مختلف به ازای المان بندی 14×14 101
- جدول 5-10: حجم سازه در تعداد تکرارهای مختلف به ازای المان بندی 16×16 104
- جدول 5-11: مقایسه میزان تنش و کاهش حجم نهایی به ازای المان بندی‌های مختلف با روش ESO..... 107

فصل اول

مقدمه

1-1- بهینه‌سازی سازه‌ها

بهینه‌سازی عبارتست از تعیین بهترین نتیجه یا خروجی ممکن برای یک عملکرد یا سیستم معین به نحوی که همزمان محدودیت‌ها و قیود را نیز برآورده کند. در واقع هر مسئله‌ای که در آن پارامترهای معینی برای محاسبه قیود لازم باشد، می‌تواند به عنوان یک مسئله بهینه‌سازی رابطه‌سازی گردد. بنابراین محدوده کاربرد روش طراحی بهینه تقریباً بدون محدودیت است و تنها میزان توانایی و مهارت طراح آن را محدود می‌کند [1].

هدف مهندسان، طراحی سیستم‌هایی برای کاربردهای مهندسی خودرو، هوافضا، مکانیکی، ساختمانی، شیمیایی، صنعتی، برقی، مهندسی پزشکی، کشاورزی، دریایی، هسته‌ای و غیره است. در دنیای پررقابت امروز دیگر کافی نیست سیستمی طراحی کنیم که عملکرد آن مطابق آنچه می‌خواهیم باشد، بلکه لازم است آن سیستم بهترین باشد. بهترین سیستم به معنای سیستمی است کارآمد، همه‌جانبه، منحصر به فرد و مقرون به صرفه. این بدان معناست که اگر چه سیستم‌های متعددی می‌توانند وظیفه مشابهی را انجام دهند، ولی بعضی از آن‌ها از بقیه بهترند.

در بخش‌های گوناگونی از دنیای اطراف می‌توان سازه‌های بهینه‌شده را مشاهده نمود. به عنوان مثال در بدن ما بسیاری از استخوان‌ها و مفاصل به گونه‌ای طراحی شده‌اند که با توجه به قیود و محدودیت‌های موجود، بهترین و مناسب‌ترین شکل، جنس و اندازه ممکن را متناسب با عملکرد خود دارا می‌باشند. در طبیعت برگ‌ها، میوه‌ها، حشرات و حیوانات هر یک به نوعی نشانگر طراحی بهینه برای محیط اطراف و کارکرد خاص خود هستند. در دنیای مهندسی نیز هنگام طراحی پل‌ها، هواپیماها و بسیاری ماشین‌آلات و ابزار دیگر، بهینگی سازه‌ای هدف مطلوبی است که به ندرت می‌توان به آن رسید [2].

انسان همواره علاقه‌مند به بهینه کردن محیط اطراف خود بوده است. به همین دلیل مطالعه بهینه‌سازی به عنوان یک مبحث علمی و توسعه رابطه‌سازی ریاضی آن اجتناب‌ناپذیر می‌نماید. نخستین بار موضوع بهینه‌سازی برای تعیین مقادیر ماکزیمم و مینیمم فراگیر یک تابع پیوسته مطرح گردید. ولی با گذشت زمان مهندسان علاقه‌مند شدند که از این مفهوم نوین به منظور یافتن بهترین پاسخ در مسائل مهندسی

نیز استفاده کنند و موفق شدند اصول بهینه‌سازی را با یافته‌های تحلیلی خود ترکیب کرده، از آن‌ها برای بهینه‌سازی سازه‌ها و اجزای سازه‌ای استفاده کنند.

ماکسول¹ نخستین کسی بود که این دو مفهوم را در سال 1872 همزمان بکار برد [3]. کار او مینیمم کردن وزن خرپاهایی بود که نیرو در همه اعضای آن‌ها علامت یکسانی داشت. ولی این کار به اندازه کافی عمومی نبود تا قابل تعمیم به همه انواع سازه‌های خرپایی باشد. سی و دو سال طول کشید تا میشل² توانست اصول بنیادین تئوری خود را موسوم به "تئوری چیدمان بهینه"³ معرفی کند [4].

فلسفه بهینه‌سازی سازه، تولید بهترین یا مناسب‌ترین طراحی مطابق با اهداف سازه می‌باشد. در مهندسی سازه، وظیفه سیستم‌های سازه تحمل بارهای مؤثر و معمولاً انتقال نیرو به تکیه‌گاه‌هاست. این سیستم‌ها، علاوه بر آن که باید ایمن و کارآ باشند، در عین حال بایستی از کمترین هزینه و به نوعی از کمترین مصرف مصالح برخوردار باشند. در بحث‌های مربوط به المان محدود، بهینه‌سازی شکل به عنوان یک چالش اساسی نیازمند تغییر موقعیت گره‌ها در مدل المان محدود یا حذف المان با شرط پیوستگی سازه می‌باشد [5]. معمولاً در صورتی که ایجاد حفره در طول فرآیند بهینه‌سازی مجاز باشد، این فرآیند بهینه‌سازی توپولوژی نامیده می‌شود. تحقیقات انجام گرفته بیانگر اینست که بهینه‌سازی توپولوژی، کارایی سازه را به طور وسیعی بهبود می‌بخشد [6]. دانشمندان بسیاری در صد سال گذشته روی بهینه‌سازی سازه‌ها کار کرده‌اند که از قابل توجه‌ترین آن‌ها می‌توان به کار همپ⁴ [7] اشاره کرد.

به موازات تئوری چیدمان بهینه، بهینه‌سازی محاسباتی مسائل سازه‌ای نیز توسعه پیدا کرد [8]. هرچند که این روش‌ها برای مسائل نسبتاً کوچک و ساده مناسب می‌باشند، ولی مسائلی که به وسیله روش‌های کلاسیک بهینه‌سازی محاسباتی حل شده‌اند، پاسخ‌های استاندارد برای مقایسه نتایج حاصل از روش‌های دیگر بهینه‌سازی فراهم آورده‌اند.

1-Maxwell

2-Michell

3-Optimal layout theory

4-Hemp

پیشرفت تکنولوژی رایانه این امکان را برای محققان فراهم آورد تا محاسبات ریاضی را با روش‌های چرخه‌ای نسبتاً ساده‌تر و در مدت زمان معقول‌تری انجام دهند. با ترکیب روش‌های بهینه‌سازی و روش‌های عددی تحلیل سازه‌ها مانند روش اجزای محدود یا روش مرز محدود، روش‌های سریع‌تر و کاراتری ارائه شده‌اند. یکی از این روش‌ها روش تحلیل حساسیت شکل¹ می‌باشد. در این روش سازه با استفاده از المان‌های هم پارامتر² تقسیم‌بندی می‌گردد. سپس پارامتر حساسیت در هر المان محاسبه شده، برای اصلاح بردارهای مختصات سازه استفاده می‌شود.

توسعه روش همگن‌سازی³ توسط بندسو⁴ [9] پیشرفت مهمی در بهینه‌سازی سازه‌ها بود. این روش قادر است همزمان دو کار انجام دهد: هم پیکره⁵ سازه و خم ریز ساختارهای ماده تشکیل‌دهنده سازه را مشخص کند. این کار با مینیمم کردن کامپلیانس⁶ سازه با استفاده از روش‌های برنامه‌ریزی درجه دو، با فرض چگالی ماده در هر المان به عنوان متغیر طراحی انجام می‌شود.

در سال 1992 روش جدیدی برای بهینه‌سازی سازه‌ها به وسیله ژای⁷ و استیون⁸ ارائه گردید که روش بهینه‌سازی تکاملی سازه‌ها⁹ یا ESO نامیده شد [3]. پایه این روش حذف تدریجی المان‌های کم تنش یا غیرضروری از دامنه ماکزیمم اولیه سازه در یک روش تکاملی بود. محصول نهایی این روش، سازه‌ای با توزیع تنش یکنواخت می‌باشد. از آن زمان تاکنون کاربردهای روش بهینه‌سازی تکاملی سازه‌ها به شدت افزایش یافته است، ولی همچنان راهی طولانی تا رسیدن به مرحله‌ای که بتوان از آن به عنوان یک ابزار مهندسی استفاده کرد وجود دارد. گام‌های اولیه توسعه روش بهینه‌سازی تکاملی سازه‌ها برای اثبات کارایی این روش، با تحلیل مسایل کلاسیک دارای یک بارگذاری صورت گرفت. پس از اثبات کارایی و دقت روش به وسیله ژای و استیون [10-14]، از آن در مسائل متداول‌تر استفاده شد. دیگران در مسائل دارای چند

-
- 1-Shape sensitivity analysis
 - 2-Isoparametric elements
 - 3-Homogenization
 - 4-BendesØe
 - 5-Topology
 - 6-Compliance
 - 7-Xie
 - 8-Steven
 - 9-Evolutionary Structural Optimization

بارگذاری [14] و در مسائل دینامیک [15] از روش بهینه‌سازی تکاملی سازه‌ها استفاده کردند پس از آن روش بهینه‌سازی تکاملی سازه‌ها در طراحی کامپوزیت‌ها به وسیله ریسپلر¹ و دیگران و طراحی قطعات تعمیری هواپیما به وسیله استیون و دیگران استفاده شد. سپس چاو² و دیگران [16] از قید سختی به عنوان معیار بهینگی در روش بهینه‌سازی تکاملی سازه‌ها استفاده کردند.

با گذشت زمان کاربرد بهینه‌سازی تکاملی سازه‌ها در مسایل کمانش به وسیله مانیکاراجا³، جابجایی، فرکانس طبیعی به وسیله ژائو⁴، مرزهای متحرک⁵ به وسیله استیون و دیگران [1] و رفتار غیرخطی سازه به وسیله کوثرین⁶ [17] مورد بررسی و مطالعه قرار گرفته است.

نکته‌ای که باید مورد توجه قرار گیرد این است که ممکن است معادلاتی که یک پدیده را توصیف می‌کنند بسیار پیچیده باشند، این‌گونه معادلات برای استفاده عملی باید ساده‌سازی گردند. روش بهینه‌سازی تکاملی سازه‌ها از این‌گونه ساده‌سازی‌ها برای استفاده از معادلات حاکم بر پدیده‌های مکانیکی شکل توسعه یافته استفاده می‌کند. روش کلاسیک BESO، بهینه‌سازی تکاملی دو جهتی سازه‌ها⁷ یا بهینه‌سازی تکاملی سازه‌ها است که از افزودن المان نیز در کنار حذف المان استفاده می‌کند به عبارت دیگر این روش به صورت اضافه کردن المان‌های مؤثر و کارآ و حذف المان‌های ناکارآ در ساختار مینیمم اولیه را در حل مسائلی با قيود تنش، کرنش، تغییر مکان BESO سازه می‌باشد [3]. ژای و استیون قدرت روش BESO را در حل مسائلی با قيود تنش، کرنش، تغییر مکان و فرکانس اثبات کرده‌اند [18]. اخیراً نیز با معرفی روش کنترل مرز⁸ اثربخشی و کارآیی روش برای حل مسائل بهینه‌سازی همزمان شکل و ساختار بهبود داده شده شده است [19].

الگوریتم تبرید تدریجی چند نقطه‌ای - چند سطحی (CMLPSA) یکی از مدل‌های جدید اصلاح‌شده الگوریتم تبرید تدریجی می‌باشد [20]. طرح‌های کاندیدا در این روش برای قرار گرفتن روی جهات تولیدی

-
- 1-Rispler
 - 2-Chau
 - 3-Manickarajah
 - 4-Zha
 - 5-Moving boundaries
 - 6-Querin
 - 7-Bidirectional Evolutionary Structural Optimization
 - 8-Perimeter control

انتخاب می‌شوند [21,22]. مکانیسم ادغام متغیرهای طراحی توافق شده در CMLPSA به منظور استفاده از روش‌های درست برای گسترش تابع هدف فعلی اصلاح شده است. در حقیقت ادغام متغیرها به گونه‌ای است که سرعت تغییرات آشکار شده توسط تابع هدف را دنبال کند و جابه‌جایی طرح‌های غیرعملی متوسط نیز بهبود یابد [20]. به نظر می‌رسد که ترکیب الگوریتم CMLPSA مزایای بیشتری نسبت به مدل‌های دیگر الگوریتم SA دارد. در وهله اول هر طرح تولیدشده توسط CMLPSA می‌تواند به طور موثر طرح بهینه فعلی را بهبود دهد. ثانیاً می‌تواند استراتژی جستجوی پایه‌ریزی شده روی همگرایی فعلی را تغییر دهد (طرح‌های عملی، جزئی و یا شدیداً غیرعملی متوسط). ثالثاً CMLPSA همگرایی محلی دامنه قیدها را بررسی می‌کند [20]. این بررسی به طور چشمگیر احتمال عبور از مینیمم محلی را بدون استفاده از هیچ معیار احتمال افزایش می‌دهد. در نهایت این عمل به طور چشمگیر خطر همگرایی زودرس را کاهش می‌دهد [23,24].

1-2- ساختار پایان‌نامه

هدف این پایان‌نامه تحقیقی بر کارآیی، انطباق و پیاده‌سازی الگوریتم تبرید تدریجی کارآمد به عنوان روشی برای بهینه‌سازی طرح و استحکام سازه‌ها و مقایسه نتایج حاصل می‌باشد. فصل دوم به معرفی روش‌های بهینه‌سازی سازه‌ها اختصاص دارد و ضمن تبیین اصول بهینه‌سازی سازه‌ها به معرفی روش‌های مختلف بهینه‌سازی سازه‌ها پرداخته شده است. در فصل سوم به معرفی روش الگوریتم تبرید تدریجی و سپس الگوریتم تبرید تدریجی کارآمد، پارامترها و روابط تعریف شده در آن پرداخته شده است. در فصل چهارم و پنجم به ترتیب به کاربرد روش الگوریتم تبرید تدریجی کارآمد در بهینه‌سازی طرح و استحکام سازه‌های دوبعدی و سه بعدی پیوسته با ارائه مثال‌های مختلف بررسی شده و تغییر عوامل مختلفی از قبیل شرایط تکیه‌گاهی، المان بندی و پارامترهای حذف المان مطالعه شده است. در فصل آخر نتایج حاصله و راهکارهای پیشنهادی برای ادامه کار ارائه شده است. در پیوست موجود در انتهای این پایان‌نامه، برنامه‌ها و کدهای نوشته شده برای پیاده‌سازی الگوریتم تبرید تدریجی کارآمد آورده شده است.